

Bijlage B2b

Rapport visitatiecommissie AKC (definitieve versie)

20 december 2012

Inhoudsopgave

Verantwoording	pag. 3
Hoofdstuk 1 Inleiding	pag. 4
Hoofdstuk 2 Eerste reflectie op resultaten AKC	pag. 6
Hoofdstuk 3 Toekomst AKC	pag. 7

Verantwoording

De evaluatiecommissie bestond naast de voorzitter uit twee deskundigen op het terrein van de opdracht. Deze twee leden staan met hun expertise dicht bij het werk van het AKC. Als voorzitter van de commissie heb ik gedurende het hele visitatieproces geconstateerd dat zij volstrekt onafhankelijk gehandeld hebben. Deze visitatie is dan ook met de gebruikelijke zorgvuldigheid tot stand gekomen.

Henk Smid, voorzitter visitatiecommissie AKC

Hoofdstuk 1 Inleiding

Het bestuur van het AKC heeft besloten om een beoordeling over de eerste drie en een half jaar van zijn bestaan te vragen aan een externe visitatiecommissie. De visitatiecommissie AKC bestaat uit:

- Henk Smid, directeur ZonMw, voorzitter
- Johan Groothoff, em. hoogleraar Arbeid en Gezondheid RU Groningen
- Romke van der Veen, hoogleraar Sociologie van arbeid en organisatie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam

De visitatiecommissie wordt ondersteund door:

- Annemarie Borkens, secretariaat AKC
- Peter van Eekert, secretaris van de commissie en scribent

De opdracht aan de visitatiecommissie is door het bestuur van het AKC in zijn brief van 3 oktober 2012 als volgt geformuleerd:

1. *Wat is uw visie op de prestaties en resultaten van het AKC afgezet tegen*
 - a. *de oorspronkelijke verwachtingen en bedoelingen, althans in grote lijnen, zoals geschetst in het "Businessplan Arbeidsdeskundig Kennis Centrum" (26 maart 2008, M. Klompé) en het document "Naar een programmatische versterking van de arbeidsdeskundige expertise en kennis" (2008 Frans Nijhuis);*
 - b. *de doelstelling in de statuten (artikel 3)?*
2. *Wat is uw visie op de wijze waarop het AKC de doelstelling vorm heeft gegeven in de eerste periode van het AKC in relatie tot de beoogde wijze van verwezenlijking van het doel als verwoord in de statuten (artikel 4)?*
3. *Wat is uw (eerste) waardering van de resultaten van het AKC in relatie tot de beoogde effecten op de verdergaande professionalisering van dienstverlening door arbeidsdeskundigen?*
4. *Het bestuur AKC heeft ook een visie op de toekomst geformuleerd. Hoe kijkt u daar tegen aan gegeven uw antwoorden op vragen 1-3?*

De opdracht aan de visitatiecommissie valt in feite uiteen in 2 (samenhangende) delen: een beoordeling van het verleden en een oordeel over de toekomst van het AKC. Voor het beantwoorden van deze vragen heeft de visitatiecommissie de beschikking gekregen over een uitgebreide zelfevaluatie van het AKC-bestuur, alsmede over een groot aantal relevante stukken en producten van het AKC. De visitatiecommissie is een aantal maal bijeen geweest en heeft afzonderlijke gesprekken gevoerd met afvaardigingen van het AKC zelf en van zijn beide stakeholders, UWV en NVvA. Het rapport in zijn algemeenheid en de beoordeling van de visitatiecommissie is gebaseerd op de schriftelijke bronnen en de gesprekken. De zelfevaluatie AKC bevat veel feitelijke informatie. De visitatiecommissie heeft die informatie mede als basis gebruikt en gaat de gegevens niet herhalen in dit rapport.

Om de besluitvorming over de financiering van het AKC in 2013 mogelijk te maken heeft de visitatiecommissie op 31 oktober 2012 in een brief aan de voorzitter van het AKC een eerste reflectie gegeven op de prestaties en resultaten van het AKC 2008-2012.

Daarbij baseerde de commissie zich op de zelfevaluatie van het bestuur van het AKC, hoofdstukken 1 t/m 5, alsmede achterliggende stukken. De bilaterale gesprekken van de commissie met de stakeholders en het AKC hadden nog niet plaatsgevonden. De eerste reflectie richt zich vooral op het verleden: de resultaten van het AKC tot op heden. In het volgende hoofdstuk is de tekst uit de brief van 31 oktober overgenomen. Daarna volgt in hoofdstuk 3 een meer toekomstgerichte beschouwing over het AKC aan de hand van een aantal thema's die in de gesprekken leidend bleken te zijn. De visitatiecommissie heeft daarbij een paar kritische kanttekeningen. Maar die staan in de context van waardering voor hetgeen door het AKC en zijn stakeholders is bereikt met beperkte middelen. Er is wat de commissie betreft alle reden om het AKC versterkt voort te zetten. Het ontwikkelen en ontsluiten van kennis en het toepasbaar maken daarvan in de dagelijkse praktijk van arbeidsdeskundigen levert een onmiskenbare bijdrage aan de professionalisering van de beroepsgroep. Professionalisering op basis van een bredere en diepere 'body of knowledge' is onontbeerlijk gezien de opdrachten waarvoor arbeidsdeskundigen, en meer in het algemeen professionals in het sociale domein, staan. De budgetten voor begeleiding en interventies worden kleiner terwijl de roep om effectiviteit sterker wordt. Dan komt het aan op de kennis en kunde van de professionals met de klantcontacten.

Hoofdstuk 2 Eerste reflectie op resultaten AKC

De visitatiecommissie vindt dat het AKC een uitstekende prestatie heeft geleverd. Er is veel bereikt op een breed werkterrein en het AKC heeft een groot aantal producten afgeleverd. Er is bovendien veel in gang gezet. Deze prestaties krijgen des te meer cachet als wordt bedacht dat dit alles met beperkte middelen en menskracht is gebeurd. Dat laatste maakt ook dat de visitatiecommissie zich realiseert dat een aantal van onderstaande punten moeilijk is te realiseren binnen de huidige financiering.

Het AKC heeft een behoorlijk deel van de arbeidsdeskundigen kunnen bereiken, maar daar is nog wel winst te behalen. De aansluiting tussen de kennisontwikkeling en de praktijk van de arbeidsdeskundige is een aandachtspunt voor de toekomst. De vraag is daarbij mede hoe de zelfstandige arbeidsdeskundigen en hun collega's in loondienst goed bereikt worden en hoe hun werkgevers daarin een rol kunnen spelen. Ook zou het goed zijn om meer te doen aan effectmeting en evaluatie van richtlijnen en andere kennisproducten en de resultaten daarvan mee te nemen in de verdere activiteiten van het AKC. De visitatiecommissie heeft de indruk dat de relatie tussen AKC en stakeholders verstevigd kan worden. Zij moeten de toekomst van het AKC mede vormgeven.

Dat er nog winst mogelijk is geldt eveneens voor de in gang te zetten activiteiten van het AKC. Het tot stand komen van de kennisagenda en onderzoeksprogrammering en de daaruit voortvloeiende activiteiten is in de beginperiode op een logische wijze aangepakt, namelijk door vooral veel kennis van buiten te halen. Het AKC moest van de grond af aan worden opgebouwd, en wel met zeer beperkte middelen. Maar in de volgende fase zou meer focus gewenst zijn, alsmede meer afstemming en synergie met andere kennisinstellingen. Voorts zou een betere aansluiting op de praktijk van de arbeidsdeskundigen wenselijk zijn. Het AKC dient een visie te hebben op het bereiken van de beroepsgroep (zowel zij in loondienst als zzp-ers) en de implementatie van richtlijnen e.d.

Het AKC heeft een goede start gemaakt en is het waard om verder uitgebouwd te worden. Om dit alles te bereiken dient er verder geïnvesteerd te worden in het AKC. Naar de mening van de commissie is dat alleszins gerechtvaardigd.

Hoofdstuk 3 Toekomst AKC

Onafhankelijke positie AKC

Bij aanvang van het AKC is door de stakeholders bewust gekozen voor een onafhankelijke positionering van het kenniscentrum via een stichting. In de formulering van de kennisagenda is een belangrijke adviserende rol weggelegd voor de programmaraad, waarin deskundigen van buiten zitting hebben. De visitatiecommissie vindt dit een verstandige lijn. Voor een gezonde kennisontwikkeling is het noodzakelijk om een zekere mate van onafhankelijkheid te bewaren. De betrokkenheid van de stakeholders bij het AKC is uiteraard van groot belang en zij dragen een belangrijke verantwoordelijkheid, zeker bij het implementeren van nieuwe kennis en inzichten.

Bereik arbeidsdeskundigen

Het AKC heeft onder meer als doel een kennisinfrastructuur voor het arbeidsdeskundig handelen te ontwikkelen, innovatie te stimuleren en de professionalisering van de beroepsgroep te bevorderen. Daarbij is het uitgangspunt: het AKC is voor, door en van arbeidsdeskundigen. In dit licht is het een interessante vraag welk deel van de arbeidsdeskundigen wordt bereikt door het AKC. In de zelfevaluatie zijn hierover cijfers opgenomen waaruit blijkt dat er een harde kern is van rond de 100 arbeidsdeskundigen die intensief betrokken is. Een groep van enkele honderden bezoekt regelmatig een workshop, training of college. Via congressen worden gemiddeld genomen 500 arbeidsdeskundigen bereikt. De publicaties van het AKC vinden veel aftrek. Uit telefonische enquêtes blijkt dat de waardering voor het AKC groot is.

Een mogelijke relativering van het bereik is dat er in Nederland zo'n 2500 arbeidsdeskundigen zijn, waarvan er ongeveer 2400 lid zijn van de NVvA. Waarom maken zij niet (bijna) allemaal gebruik van de bijeenkomsten van het AKC? In de eerste plaats is dat te verklaren doordat er vele specialisaties zijn binnen het arbeidsdeskundig beroep. Niet alle arbeidsdeskundigen hebben daarom behoefte aan elk product van het AKC. Ten tweede is het zo dat nu eenmaal niet iedereen binnen de beroepsgroep innovatief denkt en handelt en behoefte heeft aan persoonlijke ontwikkeling en vernieuwing. Zoals in iedere beroepsgroep is er een voorhoede, een middengroep en een achterhoede. Als kennisontwikkeling en professionalisering op de agenda worden gezet, komt dit des te scherper naar voren. Dat mag echter geen reden zijn om het bereik onder de arbeidsdeskundigen negatief te beoordelen. Juist door een initiatief als het AKC worden deze zaken zichtbaar en daarmee beter veranderbaar.

Kennisagenda

Het ontwikkelen en uitvoeren van een kennisagenda voor het arbeidsdeskundige werkveld en beroep is dé kernfunctie van het AKC. Daarbij gaat het om de volgende stappen:

1. kennisontwikkeling
2. gebruik van kennis
3. evaluatie

Het AKC heeft in de eerste drie jaar van zijn bestaan een indrukwekkende hoeveelheid kennisproducten en publicaties opgeleverd, in verschillende vormen: langer en korter lopende onderzoeken, leidraden, promotieonderzoeken, workshops, trainingen, et cetera.

De kennisproducten kwamen tot stand na advies van de programmaraad AKC na een uitgebreide inventarisatie en prioritering. Daarbij is een evenwicht nagestreefd tussen inbreng vanuit de arbeidsdeskundige praktijk en die van de wetenschap (universitaire instituten, onderzoeksorganisaties). Doel is praktijkgericht onderzoek met directe relevantie voor de beroepsgroep.

Grip op de kennisagenda

Een belangrijk thema in de kennisagenda is in hoeverre de vragen uit de beroepsgroep zelf voortkomen en of de kennisproducten daadwerkelijk antwoord geven op die vragen. Door betrokkenheid van de stakeholders in de programmaraad, alsmede in de begeleidingscommissies van de onderzoeken, is daarin voorzien. Maar in de praktijk blijkt dat de betrokkenheid van de stakeholders bij de totstandkoming en uitvoering van de kennisagenda beter kan.

De NVvA zou meer grip willen hebben op de kennisagenda. Bestuursstukken en documenten komen vaak pas laat binnen, en in grote hoeveelheden. Er wordt veel in gang gezet door het AKC. Al met al is er een min of meer permanente tijdsdruk. Het is niet altijd duidelijk waarom bepaalde onderwerpen worden geagendeerd of wat er gebeurt met de inbreng van de achterban, die wordt verzameld in NVvA-vergaderingen alsmede soms via invitationals en enquêtes onder de leden. Dat maakt dat de NVvA soms wordt verrast door de agendering van bepaalde onderzoeksthema's of de gekozen uitwerking in een bepaald type product (zoals bijvoorbeeld een leidraad). Er zijn daarvoor volgens de NVvA verschillende verklaringen:

- Het AKC kent een grote dynamiek en gedrevenheid en het tempo van ontwikkelingen ligt hoog.
- De bestuurlijke slagkracht van het NVvA-bestuur is beperkt. Het bestaat uit vrijwilligers en er zijn regelmatig wisselingen geweest.
- De NVvA-leden in de begeleidingscommissies zijn vaak zeer enthousiast, maar lopen soms ver voor de troepen (inclusief het bestuur) uit. Zij opereren vaak solistisch en plegen weinig terugkoppeling.

UWV geeft vooral aan dat de eigen inbreng in de kennisagenda niet optimaal is geweest. Dat heeft er deels mee te maken dat UWV intern bezig is om richting te geven aan kennisontwikkeling. Anderzijds mist UWV soms een lijn in de voorstellen voor kennisontwikkeling vanuit het AKC en is de relatie met de praktijk van (UWV-)arbeidsdeskundigen voor hen niet altijd duidelijk. Ook UWV wijst op de grote dynamiek vanuit het AKC.

De visitatiecommissie heeft veel waardering voor de daadkracht en het tempo van het AKC. Dat is onontbeerlijk om de gewenste kennisinfrastructuur en professionalisering tot stand te brengen. Maar het is belangrijk om de stakeholders goed mee te nemen in de ontwikkelingen. Het verdient aanbeveling om de ervaren tijdsdruk te verminderen door meer tijd in te plannen in de procedures en deze ruimer te plannen. Het proces kan dus beter. Dat dit niet van het begin af aan goed is gegaan, is begrijpelijk en verklaarbaar. Professionaliseren is een moeilijk proces dat veel tijd en aandacht vraagt. Tegelijk mag het tempo er niet uitgaan.

De beide stakeholders UWV en NVvA zullen meer moeten investeren en hun verantwoordelijkheid voor ontwikkelen en implementeren van kennis moeten nemen. De visitatiecommissie heeft waargenomen dat dit een verantwoordelijkheid is die beide stakeholders erkennen en voelen.

Prioritering

Er is naar de mening van de visitatiecommissie behoefte aan meer focus in de toekomstige kennisagenda van het AKC. Het tot stand komen van de kennisagenda en onderzoeksprogrammering en de daaruit voortvloeiende activiteiten is in de beginperiode op een logische wijze aangepakt, namelijk door vooral veel kennis van buiten te halen. Het AKC moest van de grond af aan worden opgebouwd, en wel met zeer beperkte middelen. Maar in de volgende fase zou meer focus gewenst zijn, alsmede meer afstemming en synergie met andere kennisinstellingen. Voorts zou een betere aansluiting op de praktijk van de arbeidsdeskundigen wenselijk zijn. Het AKC dient een visie te hebben op het bereiken van de beroepsgroep (zowel zij in loondienst als zzp-ers) en de implementatie van richtlijnen e.d.

In de zelfevaluatie geeft het AKC aan 3 kennisvelden te willen prioriteren in de periode tot 2015 (zelfevaluatie, pagina 31). De visitatiecommissie geeft in overweging om hierin meer focus aan te brengen. De commissie heeft begrip voor de argumentatie van het AKC dat een grote diversiteit in de onderzoeksthematiek recht doet aan de diverse subgroepen onder de arbeidsdeskundigen en dat teveel focus kan leiden tot minder betrokkenheid en legitimiteit van het AKC. Maar volgens de visitatiecommissie hoeft dat gevaar niet op te treden als in de prioritering de verschillende hoofdtaken en functies van de arbeidsdeskundigen centraal staan, te weten:

- preventie
- participatie
- belastbaarheid en mogelijkheden

Op die manier is er 'voor elk wat wils', wordt recht gedaan aan de verschillende specialisaties van arbeidsdeskundigen en kan de gewenste kruisbestuiving binnen de brede beroepsgroep worden bevorderd.

Door een heldere en duidelijk gecommuniceerde prioritering zou bovendien meer inzicht ontstaan in de onderlinge samenhang en de achterliggende doelen van de verschillende producten en activiteiten van het AKC. Er ontstaat nu snel een beeld van een grote hoeveelheid publicaties waarin het moeilijk is een lijn of rode draad te vinden, ook voor de meer betrokken volgers van het AKC.

Prioritering is eveneens belangrijk gezien het beperkte budget van het AKC. Dit budget stelt grenzen aan de mogelijkheden om zaken te realiseren, terwijl de ambitie van het AKC en de mensen die het AKC vormen vaak veel verder reikt. Dat levert het gevaar op dat er meer in gang wordt gezet dan menselijkerwijs goed is te managen. Het siert het AKC dat alles op alles wordt gezet om vele ballen in de lucht te houden. Maar het roept tegelijk de vraag op of het niet beter zou zijn minder dingen aan te pakken, maar die dingen wel goed te doen. Wat de commissie betreft is de vraag stellen hem beantwoorden.

De visitatiecommissie vindt dat er alle aanleiding is om het knellende budget van het AKC te verruimen.

Als het budget van het AKC niet opgehoogd kan worden, zou het een optie kunnen zijn dat het UWV in overleg treedt met het Ministerie van SZW om onderzoek op het gebied van arbeidsdeskundigheid op te nemen in nieuwe programmeeropdrachten, bij voorbeeld op het gebied van arbeid en gezondheid. Het AKC kan zich met de beperkte middelen dan meer toeleggen op taken die in het hiernavolgende worden beschreven.

Implementatie

Het AKC heeft terecht veel tijd en energie gestoken in de verspreiding van arbeidsdeskundige kennis binnen de beroepsgroep en in het implementeren daarvan. Dit is vooral gebeurd door zoveel mogelijk arbeidsdeskundigen te bereiken bij de opbouw van de kennis en door het vervolgens actief uit te dragen via publicaties en in bijeenkomsten, congressen, trainingen etc. De praktische toepasbaarheid wordt ook bevorderd door de vorm van sommige kennisproducten, zoals de leidraden.

Het AKC moet en wil een rol spelen bij implementatie, maar dit neemt niet weg dat het AKC de implementatie niet ziet als hoofdtaak en verantwoordelijkheid. Het primaat ligt bij de kennisontwikkeling. Het AKC ontwikkelt kennis en stelt het in overzichtelijke vorm ter beschikking, het is primair aan de arbeidsdeskundigen en hun werkgevers wat daarmee te doen. Die verantwoordelijkheid kan AKC niet overnemen. Het AKC kan adviseren, maar niets voorschrijven over gebruik van kennis. Het AKC wil wel een rol spelen bij implementatie maar loopt tegen de grenzen aan die de doelstellingen en het budget stellen. Wel heeft het bestuur van het AKC een ontwikkeling doorgemaakt wat betreft de verantwoordelijkheid voor implementatie. Nu wordt die verantwoordelijkheid als groter ervaren dan voorheen. Dat uit zich bijvoorbeeld in het maken van meer leidraden.

De visitatiecommissie vindt dat de beide stakeholders de primaire verantwoordelijkheid hebben voor de implementatie van de arbeidsdeskundige kennis. UWV en NVvA onderschrijven deze verantwoordelijkheid. In de visie van de commissie kan het AKC implementatie bevorderen door een heldere prioritering en een (voor de stakeholders en arbeidsdeskundigen in het algemeen) duidelijk beargumenteerde keuze voor het type product dat men oplevert. Het kan daarbij nuttig zijn de achterban van arbeidsdeskundigen meer tijd te geven bij het meedenken over de vorm en inhoud van de kennisproducten.

Evaluatie

In de opzet van het AKC is een duidelijke rol weggelegd voor het evalueren van de kennisproducten en hun gebruik. Hebben zij de doelen bereikt die waren gesteld? In hoeverre blijken leidraden toepasbaar, en leidt toepassing van een leidraad tot verhoging van de kwaliteit van arbeidsdeskundig handelen? Het is de indruk van de visitatiecommissie dat het evalueren in de eerste jaren van het AKC niet helemaal uit de verf is gekomen. Dat is verklaarbaar gezien de opstart en uitvoering van zoveel activiteiten. Ook speelt hier, zoals bij zoveel onderdelen van het functioneren van het AKC, het beperkte budget een rol. Geld dat wordt besteed aan evaluatie kan niet meer worden ingezet voor kennisontwikkeling en – implementatie. Desondanks vindt de visitatiecommissie dat het voor een volwassen kenniscentrum dat opereert binnen een professionele beroepsgroep onontbeerlijk is om de producten en activiteiten goed en systematisch te evalueren en waar nodig het programma bij te stellen.

Brede HBO-opleiding arbeidsdeskundige

Eén van de doelstellingen die bij het begin van het AKC zijn geformuleerd is het bevorderen van de totstandkoming van een landelijk erkende brede HBO-opleiding tot arbeidsdeskundige. In dit kader heeft het AKC het project Curriculum Arbeidsdeskundige Opleiding gestart. De projectgroep is tot de conclusie gekomen dat op dit moment geen behoefte is aan een volledige HBO-opleiding tot arbeidsdeskundige, maar dat de voorkeur wordt gegeven aan de continuering van de huidige situatie, namelijk een post-HBO opleiding arbeidsdeskundige, die toegankelijk is vanuit meerdere HBO-opleidingen. Wel dienen de toegangseisen scherper te worden geformuleerd en dient de post-HBO opleiding inhoudelijk te worden verbeterd. Hiertoe heeft de projectgroep CADO van het AKC een curriculum opgesteld. Het rapport 'Curriculum arbeidsdeskundige opleiding 2012' is in juni 2012 door het AKC gepubliceerd. Wat betreft het AKC dienen nu de NVvA, de werkgevers van arbeidsdeskundigen en de vijf opleidingsinstellingen die geaccrediteerd zijn voor de post-HBO opleiding invulling te geven aan de gewenste verbeteringen.

De visitatiecommissie kan zich vinden in de redenering rond de HBO-opleiding, maar zou zeker op de wat langere termijn het perspectief op een volledige HBO-opleiding niet overboord willen zetten. Participatie neemt een steeds centralere plaats in. Professionalisering van de beroepsgroepen die daarbij begeleiding en ondersteuning bieden, is gewenst. De beste basis is het goed opleiden van de beroepsbeoefenaren, in combinatie met zaken als certificering dan wel registratie en de verplichting om de vaardigheden en kennis up to date te houden. De HBO-opleiding zou een aparte opleiding voor arbeidsdeskundigen kunnen zijn, maar ook is een constructie denkbaar waarbij een meer algemene deel van de opleiding wordt gevolgd door verschillende specialisaties, waaronder arbeidsdeskundige. Er zijn immers veel beroepen rond participatiebegeleiding (zoals klantmanagers, werkcoaches en jobcoaches) die enerzijds veel gemeen hebben, maar die ieder een eigen specialisatie of focus kennen.

De visitatiecommissie beveelt daarom aan dat het AKC en zijn stakeholders bezien welke mogelijkheden hier zijn in de komende jaren, en daarbij de verbinding met belendende beroepsgroepen en hun opleidingen te zoeken.

Kruisbestuiving

Onder het kopje 'kruisbestuiving' wil de visitatiecommissie enkele punten belichten die te maken hebben met de relatie tussen het AKC en de buitenwereld. In de eerste plaats is dat de relatie met andere kenniscentra, en ten tweede de relatie met het bredere participatieveld.

Er zijn meerdere kenniscentra actief die zich wat thematiek betreft dicht bij het AKC bevinden. In volgorde van nabijheid gaat het om:

1. kenniscentra binnen UWV, één van de stakeholders.
2. kenniscentra waar de stakeholders van het AKC (met name UWV) bij betrokken zijn.
3. kenniscentra in het bredere veld van participatie, werk en inkomen.

In de ogen van de visitatiecommissie is winst te behalen door betere afstemming en samenwerking met andere kenniscentra, zo mogelijk oplopend in intensiteit naarmate ze dichterbij staan. Door een (deels) gezamenlijke kennisagenda en onderzoeksprogrammering kunnen mogelijke dubbelingen worden vermeden en worden de beschikbare middelen doelmatiger gebruikt.

Het zou betere mogelijkheden kunnen bieden om financiering van derden te realiseren. Voorts zou samenwerking de kracht waarmee kennis wordt verspreid en geïmplementeerd kunnen vergroten en de acceptatie daarvan in de diverse beroepsgroepen kunnen vergroten. De visitatiecommissie ziet voorts een mogelijk positief effect op de kwaliteit van opleidingen en nascholingen van beroepsbeoefenaren in het sociale domein en op de professionalisering van de sociale sector in het algemeen.

De laatste opmerkingen hangen nauw samen met het tweede aspect van de kruisbestuiving. Het AKC kan worden gezien als een voorloper in het streven naar de noodzakelijke professionalisering en kennisopbouw in het sociale domein. In meerdere nauw verwante beroepsgroepen, zoals die van de gemeentelijke klantmanagers, staat vakmanschap, kennisontwikkeling en professionalisering hoog op de agenda. Het arbeidsdeskundige veld heeft, onder meer met het AKC, stappen gezet en daardoor ervaringen opgedaan die voor andere beroepsgroepen uitermate interessant zijn. Naast de meer procesmatige ervaringen van drie jaar AKC zijn ook veel kennisproducten inhoudelijk van belang voor andere beroepsgroepen, alsmede de manieren die zijn ontwikkeld om kennis te verspreiden en gebruiken. De visitatiecommissie zou het dan ook toejuichen als het AKC meer buiten de wereld van de arbeidsdeskundigen zou treden. Daarbij zou met name naar gemeenten moeten worden gekeken, aangezien die met de aankomende participatiewet, in samenhang met andere decentralisaties, nog meer verantwoordelijkheid krijgen voor (arbeidsmatige) participatie van burgers. Daarmee krijgen zij ook meer behoefte aan arbeidsdeskundige kennis, bijvoorbeeld bij het opstellen van een participatieadvies of het bepalen van de competenties van werkzoekenden.